

DOBROGEA JUNĂ

Director-Proprietar C. N. SARRY

APARE ZILNIC

Inscris in registrul publicatiunilor periodice al Tribunalului Constanta sub Nr. 37 din Mai 1934

Redacția și Administrația: CONSTANȚA str. Școlii Vărnăv No. 27
Abonamentul cu supliment cultural: un an 600 lei, 6 luni 300
Pentru subscripții și instrucții lei 2.0.0.—Reclame și inserții după tarife
1939

Congresul breslelor CONGRESUL INFRAȚIRII ROMANEȘTI

Congresul breslelor, finit la București în ziua de 1 Mai, va rămâne, nu numai în istoria muncitorimii, ci în însăși istoria evoluției țării, un fapt epocal. Pentru prima dată, muncitorimea nu s'a mai găsit ca o izolată și încrunțată clasă veleitară în sânul unui Stat, pentru prima dată, muncitorii s'au găsit înfrățiți cu cetățenii din toate categoriile sociale ale țării.

O înfrățire, care este firească, explicabilă de vreme ce proletarii din ateliere și uzine își dau seama că s'a petrecut o formidabilă resurrecție încă în aparatul Statului, în sânul căruia nu mai este admis nici un parazit, ci doar elementele muncitoare. Ziua de 1 Mai, nu a fost, anul acesta, a unei singure categorii sociale, ci a țării întregi.

Congresul breslelor, prezidat de cel care le-a înființat, d. ministru Mihail Ralea, a prilejuit o măreață manifestare de recunoștință muncitorească față de opera fecundă și pacificatoare a regimului Renașterii Naționale.

Subliniind că „în spiritul noii Constituții se afirmase ca o axiomă sacră principiul muncii” d. ministru Mihail Ralea a adus odată cu rosetele de aplauze ale miilor de congresiști, un vibrant omagiu

de recunoștință Majestații Sale Regelui Carol II, Regele muncitorilor, accentuând că „toate suferințele muncitorești și-au găsit ecou în inima Sa”.

Prilej pentru a face bilanțul marilor realizări ale guvernului în vederea ridicării condițiilor de existență ale muncitorimii, congresul breslelor a fost, în egală măsură o excelentă ocazie pentru verificarea nezdruincinței noastre solidarități naționale. Ovația furtunoasă au subliniat toate pasagiile din cuvântarea d. lui Armand Călinescu în care Președintele Consiliului de miniștri afirma dragostea nefermărită a întregii suflări românești față de Suveran, față de independența și de integritatea absolută a țării.

Căci „toate aceste realizări nu ar fi fost posibile, nu ar fi fost înfrățite, fără înțelegerea superioară, fără dragostea adâncă, fără indemnul de fiecare zi, fără incurajarea continuă pe care o dădea rezolvării problemelor muncitorești, iubirii nostru Suveran, Majestatea Sa Regele Carol II, a afirmat d. Armand Călinescu, Președintele Consiliului de miniștri, cuvintele sale au pus o pecete de aur și de adevăr asupra celui mai frumos 1 Mai din câte au fost până acum.

o conferință despre Dobrogea

Marți 9 Mai ora 9.1.5. în amfiteatrul fundației regale Carol I, din București, d-l prof. univ. Const. Brătescu va conferința despre: „Dobrogea Regelui Carol I”.

Conferința va fi în cadrul comemorării de către Societatea regală română de Geografie, a 100 de ani dela nașterea Regelui Carol I.

Reducerea pe calea ferată pentru „Luna Bucureștilor”

Dirjecțiunea generală c. f. r. a aprobat ca vizitatorii „Lunii Bucureștilor” să beneficieze de o reducere de 50%.

În zilele de Sămbătă până Luni ora 24, călătorii beneficiază de o reducere de 75%.

Intariparea călătoriei nu se admite.

Reducerea se aplică numai la costul biletei propriu zis.

Suplimentul de tren accelerat și tichetul de tren rapid se plătesc integral.

Reducerea pe chr. sa va acorda cu începere de la 15 Mai.

Adunarea Eparhială a Tomisului

Măina, Duminică, în palatul episcopal se va ține adunarea eparhială a episcopiei Tomisului.

La ordinea de zi: discutarea bugetului și activității culturale și administrative.

Pentru proprietarii de vii

Camera de agricultură a jud. Constanța a dat dispozițiuni organelor în subordine să pună în vedere tuturor proprietarilor de vii ca până la 1 Iunie să declare la Camera suprafețele de teren plantate cu viță de vie.

Recunoașterea de bresle

Modificarea Oficială publicat Decretul Regelui pentru recunoașterea personalității juridice a armatoarelor bresle cu sediul în Constanța:

A patronilor meseriași bărbieri și coafori din Ținutul Mării;

A patronilor meseriași din textile și îmbrăcăminte din Ținutul Mării;

A patronilor meseriași metalurgiști și electricieni din Ținutul Mării.

Jurământului comandanților F. R. N.

Luni 8 Mai, la Rezidența regală, vor depune jurământul comandanților de județe ai gărzilor Frontului Renașterii Naționale.

Jurământul va fi luat de d. Col. I. Gorunceanu.

Gărzile frontului Renașterii naționale

Nu putem trece cu vederea efectele pe care le-a produs în opinia publică românească decretul organizării gărzilor Frontului Renașterii Naționale. În mijlocul satelor mai ales, ecourile sunt impresionante. Până acum au răspuns legii, numai în Ardeal, peste o jumătate de milion de țărani. Minunatul fenomen sufletească despre care a vorbit d. Prim-Ministru Armand Călinescu cu ocazia concentrărilor, s'a repetat și astăzi, cu același amploare și semnificație națională.

Gărzile Frontului Renașterii Naționale sunt într'adevăr o mare necesitate, cu deosebire în provinciile alpine. Din punct de vedere politic, ele încadrează obștea în marele instrument al vieții publice românești. Din punct de vedere național, gărzile au rolul de a aduce o nouă întărire principiului atât de sănătos și constructivist al națiunii omogene. Din punct de vedere constituțional, gărzile însemnează faza ultimă de organizare a statului autoritar.

Cu un cuvânt, poporul român se regăsește în cuprinsul unei ordine temeinic concepută și aplicată; se vede la capătul unor aspirații politice pe deplin realizate.

Ideea gărzilor o găsim predominantă în cursul istoriei românești. Lupia impotriva societății feudale s'a deschis în Ardeal prin gărzile de țărani organizate de Horia, Cloșca și Crișan. Arbitrul situației în afirmarea ideii naționale în 1848, au fost gărzile lui Avram Iancu, Axente Sever și Buteanu.

Trecerea dela dezordinile haotice provocate de prăbușirea unui imperiu, la o viață nouă, orânduită de actuala dela. Alba Iulie din 1918, s'a făcut tot cu concursul unor găzdi țărănești Psihologia populară vede în acest instrument cele mai bune garanții de securitate obștească. Și o astfel de probă sunt gărzile Frontului Renașterii Naționale.

Nici un comentator nu poate vedea decât un act de expresivă voință populară. În mintea țărănească irălește cu intensitate un singur gând, acela de a fi mobilizat în slujba statului și a națiunii toate forțele morale și politice. Și cum țărani nu știu să prelățeze faptele cu teorii, ei preferă vorbelor gestul concret. În măsură de a da contur simțămintelor obștești.

Frontul Renașterii Naționale se va bizui de aci înainte pe cei mai viu instrument și pe cea mai unitară acțiune în afirmările sale.

În viața publică avem o singură axă spre care gravitează toate forțele constructive, avem o organizare a forțelor creatoare, care se face prin popor și pentru popor.

Nu mai puțin, felul cum răspund țărani duce la concluzia că ne aflăm în fața unei noi verificări istorice a faptelor și oamenilor din cărmuirea statului. Căci, numai acolo unde stăpânește o profundă încredere colectivă în acțiunile factorilor răspunzători se pot vedea răspunsuri atât de prompte la apelurile ce se adresează țării.

In sfârșit!

Peste câteva zile, la 13 Mai, în porturile Galați și Siliștea se va desfășura solemnitatea coborârii pavilionului Comisiei Europene a Dunării de pe toate călăriile și vasele aparținând până acum acestei instituții internaționale.

În local pavilionului C. E. D. va fi arborat pretutindeni, pavilionul român.

În felul acesta, se va facea ultimul act al amestecului, mai bine zis al tutelei străine, la gurile Dunării.

Comisia Europeană a Dunării, conform protocolului încheiat la Sinaia în vară anul trecut, se desființează, atribuțiile ei trecând asupra unei autorități românești create în acest scop. Direcțiunea Dunării Maritime, depinzând de Regia autonomă a porturilor și căilor de comunicație pe apă.

Sediul principal al acestei direcțiuni va fi la Galați.

Operațiunile de preluare a materialului și vaselor C. E. D. de către Regia P. C. A., sunt pe terminate.

Personalul inferior al C. E. D. la majoritate Români și plătiți cu salarii în lei, va trece la Direcțiunea Dunării Maritime.

În ce privește personalul superior, plătit până acum în franci, de către Regia P. C. A., prevedea destinații tehnicieni români, cu serioasă pregătire și cu stră-

lucit stat de serviciu în ce privește lucrările hidrolice, va fi licențiat, acordându-i-se drepturi, cari s'ajung până la suma de 7 milioane lei de fiscare funcționar concediat.

Importanța economică și națională a acestui act este covârșitoare.

În primul rând, devenim stăpâni pe gurile Dunării.

În al doilea rând, taxele enorme pe cari le percepea C. E. D. nu atât pentru lucrările pe cari le făcea cât mai ales pentru plata întregului și numerosului ei personal, vor fi înlăcuite cu taxele obșnuite ale Regiei P. C. A., cari sunt cu mult mai mici.

Dispărând C. E. D., dispore și principala cauză a discordiilor celor două mari porturi ale Dunării maritime, Brăila și Galați.

Jurământului comandanților F. R. N.

Luni 8 Mai, la Rezidența regală, vor depune jurământul comandanților de județe ai gărzilor Frontului Renașterii Naționale.

Jurământul va fi luat de d. Col. I. Gorunceanu.

D. Mitiță Constantinescu Guvernatorul Băncii Naționale, la Băile

Joi 4 Mai cu rapidul Ardeal d. Mitiță Constantinescu ministru finanțelor și Guvernator al Băncii Naționale, însoțit de d. Neulău Bălău directorul său de cabinet, a părăsit Capitala, plecând la Băile.

Aci, d-sa va participa în calitate de Guvernator al Băncii Naționale a României, la adunarea generală a Băncii Regimentelor.

D. Mitiță Constantinescu va avea cu această ocazie o serie de importante întăldereri cu principalii conducători ai finanțelor internaționale.

În convorbirile pe care le va avea, Guvernatorul Băncii Naționale a României, va pune problema ridicării economiei noastre naționale, printr'o mai intensă politică de schimburi și de încurajare a industriei românești.

Deasupra, d. Mitiță Constantinescu va lua parte activă la dirijarea lucrărilor adunării generale a Băncii Regimentelor.

RELIGIE-SOCIALE

PSALM IN DOBROGEA

Drumurile de nisip și soare
S'aptern fierbinți picioarelor mele;
Căldurile zilei îmi flutură pașii în zare,
Iar noaptea mă mângâie cu stele.

Și sânger sub soare în săbii de foc,
Dobrogea se pierde 'n lumina, s'ascunde.
Iașse, noi suntem, aici, ia un loc,
Mai aproape, mai prieteni, ca oriunde.

Clipește apusul pe nisipuri,
Mă'nalț către ceruri ca o dună;
În ruga mea 'nflorită peste timpuri
Sînt țigari lângă mine cum s'aduna.

Veghez cu stelele nopți de-erînd
Să 'ntălnesc lujeri zoriilor de rouă.
Moartea va veni curînd, curînd,
Ca o dimineață de nădejde nouă.

NICOLAE VONICA

Paști pe zonă

Amintiri dragi, se perindă
insistent în mintea lor.

Mezinul dă drumul glasului:
In pas de paradă trec tu-
nării.

După ei, la ferestre s nu
mai fete

Și sunt pe stradă femei,
pe cunoscuta arie din „Bărbierul din Sevilla”.

Electrizaji, toți îl acompa-
niază mugind frenetic.

Ai crede că la plecare au
pășit pe covor de flori arun-
cate în cale de admiratoare
și că oriunde ajung, sunt obiectul
celor mai delicate atențiuni.

Mă gândesc cu tristețe că
am plecat pe zonă noaptea
pe o ploaie deasă, de nu se
vedea om de om și că unde
ajungem abia putem convinge
oamenii să ne primăscă în
casă.

După masă nu se scoală
nimeni. Se vorbește puțin și
se bea mult. Unii de necaz,
alții de bucurie și chelnerii
nu mai prîdidesc cu aducerea
pe „poziție” a bateriilor. (Din
lipsă de ghiată, bateriile con-
stau în găleți cu apă rece de
fântână, pe care ordonanțele
au grijă să le schimbe din
cinci în cinci minute).

Lui Tache i-se pare că e
ceva putred în Danemarca și
cheamă ordonanța.

— Ciorane!

— Ordin!

— Ce consemn ai tu aici
flăcăule?

— Să schimbăm apa tot
la cinci minute.

Atunci, dece-i cald sprîțul
bre?

— ???!

— Sabia lui Damocle atâr-
nă deasupra capului tău,
Ciorane. La prima abatere,
acolo unde-ți stau picioarele
îți va sta și capul.

Cioran se uită speriat în
tavan, vede nimic, dă din
umeri nedumerit, zâmbește
neutru și pornește „trap” să
execute „consemnul”.

Iar se cântă. Numai că fie-
care cântă ce-i place.

Din sgomotul infernal răsbat
frânturi din: „Ț-ai pus bu-

suic în păr”, „It is a long
way to Tipperary”, și Zan-
fira lui Părvan”, ultimul
„șlagăr”.

Într'un colț doi deblocați
— nu mai pot bea—cîntă
„Nous sommes trois petits
cochons”.

În ușe—primiți cu tunet de
aplauze—apar doi liutari cu
vioara și o cobză pe care o
bănuim a fi servit și lui Barbu
Lăutaru.

Tache entuziasmat se adre-
sează unuia:

— Cum ne găsiți balaure?
(Se cunoașteau dintr'o seară
cînd Tache, ofițer de serviciu
pe cantonament, pornit să facă
inspecție pe platoul de instruc-
ție, greșise „direcția” ajungînd
într'un sat vecin unde tocmai
se da un bal).

Țiganul clipește din ochi
misterios și întrebă:

— Îi zicem ceva, boiarule?
Mezinul, muzicant pasionat,
ca să ne epateze:

— Cîntă... „Malborough
s'en-va-t-en guerre”.

Față de multa de nedescris
a țiganilor, renunțăm la cîntece
streine și după indemnul lui
Tache,— tot el sireacul! —
trecut dela vin la mastică „de
Hyos”, „orhestra” atacă „Lu-
bito de departe-și scriu”.

Vioara acompaniind vocea
de bariton cald a mezinului
revarsă valuri de melancolie
asupra noastră.

Depărtarea de cei dragi,
alcoolul și nesiguranța zilei de
măine, umezesc ochii multora.
Încep confidențele: prilej de
suspine amestecate cu sughi-
țuri.

Tache—deobicei cu mora-
lul ridicat—și a adus aminte
de ceva trist probabil, căci
s'a depărtat de masă și pri-
vește fix un punct imaginar pe
perete. E la al șaselea dore-
banț de mastică.

Cugetă așa vre-o cinci mi-
nute și rezultatul:

Am iubit și-am să iubesc,
Măcar să mă prăpădesc.
„cîntat”-ă la maniere de Ta-

che. Aplauze.

(continuare în pag. 4-a)

Emil Cioran

„Lacrimi și Sfinți”

Ma întreb ce-o fi spus se lagroapă ca într'un cimi-
tîr cu pompa și funeralii de
cain toate durerile.

Cred c'a plîns neant de
ape din care s'o fi închegat
o nouă lume a suferinții. Nu
pot să nu cred c'aceasta
carte n'a deslanțuit furtună
de dureri și spasme de
toamnă moartă în paradisi.

Nu pot să nu cred că pe
ape de lacrimi divine nu
plîng ingerii suferința omu-
lui pămîntean.

O carte ca asta arunca
umbrele durerilor în paradisi.
Ecourile acestei cărți n'au
deslanțuit oare dincolo un
paradis al suferinții?

Găsesc în cartea asta re-
volte, spasme, tresăriri, ago-
nii, dureri atroce, lucidități
infernale, demonizate, ten-
sioni — dar toate sunt ase-
mena acelor chinătoare fra-
mântări de orgă — neanturi
de tristețe și... asteptări.

Cine nu înțelege gesturile
de revoltă ale cărții acesteia,
cine nu se înneacă în lac-
rimi pentru gesturile ei de
mare spaima acela nu va
primi în dar toată suferința.

Poate că Dumnezeu adoră
revoltele omului...

Trebuie să ne iubească
pasiunile, tresăririle bleste-
mei, ocările; altfel de ce
nu ne-ar sparge singurătă-
țile, desferea durerile?

Calea cărții acesteia este
calea omului singur spre
moartea în Dumnezeu.

„Orice am vrea, capătul
tristeților și al sfâșierilor nu
poate fi altul decât leșinul
în Divinitate” (pag. 27)

Ar putea avea alt sens
suferința?

Am aflat sensul lacrimilor:
„Cine nu simte nevoia de
a plînge sub toate stelele și
pe toate mările nu cunoaște
vecinătățile turburi ale Di-
vinității, singurătatea care ne
silește la una și mai mare”
(pag. 98).

Ce mă sgudue în „Lacrimi
și Sfinți” este asemănarea
acestei cărți cu muzica — cu
o anumită muzică.

Au același efect — lacri-
mile — Este o carte în care
se poate plînge așa cum se
plînge în muzică. De ce?

Pentru că au poate același
funcție de obiectivare a su-
ferinții — își propun adică
să facă să fie acea suferința
care nu mai poate fi pur și
simplu un atribut sau o sta-
re a omului, ci trebuie să
fie ea însăși ființa.

Fără aceasta necesitate de
a fi ea însăși ființa, nici n'ași
înțelege, cum după acele
istorii launtrice ale suferinții
se mai poate scrie asemenea
carte, intona asemenea mu-
zică.

Peisagiul dezolant al cărții?
O Sahară incintă la care

în cartea asta delirul su-
ferinții deslanțue o veșnicie
clocotitoare de dureri și ne-
bunie cînd omul cere soco-
tesală — lui Dumnezeu.

Dincolo de asta nu mai
poate fi nici suferință și nici
păcat — puritatea marel su-
ferinți care se sparge în ur-
lete de dragoste, și tresăriri
de ură.

„Vino Doamne, căci îm-
preună colinda-vom pădurie
și deșerturile și vom găsi
unde va o stîncă mîloasă care
să se surpe pe noi și să ne
fixeze în tăcerea de care te-ai
temut tu la începutur”.

„Să mori mîna'n mîna cu
Dumnezeu” (pag. 208).

În fine am găsit o rugă-
ciune pe care s'o pot repeta
toată viața și a carei îm-
plinite m'ar dispensa de pa-
radisi!

„Și paroxismul tuturor sen-
timentelor maximul real zăbil
de intensitate, te scoate din
tine, din fire și din tot.”

Căci toate sentimentele în
expresa lor ultimă ne măr-
ginesc cu D-zeu” (pag. 133-
134).

„Dăru și cu D-zeu se
sprijină unul pe altul”.

Asta explică toată cartea.
Nu găsește un singur rînd
în „Lacrimi și Sfinți” care
să nu fie expresie a unei
fantastice tensiuni — Totul
e dus la maxim, așa încît
totul stă sub amețitoarea in-
fluență a prezenței sau ab-
senței olivine.

Ceace din punctul de ve-
dere al culmilor este tot una
— absența fiind ncantul care
se frămîntă căutîndu-L și
prezența neantul care se de-
sliinde găsindu-L.

Cartea asta introduce per-
spectiva copleșitoare a cul-
miilor.

Secretul cărții, parfumul ei
turburător și straniu este
climatul acesta al înălțimilor
al piscurilor celor mai înalte
locuri unde durerile ard
în foc de stele, sau climatul
prăpăstiiilor amețitoare în care
se prăbușesc blestemele.

„Lacrimi și Sfinți” se situ-
ază pe un plan maxim —
al maximului posibil de atins
— o zonă care se deschide
între cer și pămînt.

Cel ce se rupe din pămînt
prin'o prea mare pasi-
une cerească, acela rămîne
agățat de torțele cerului în
chinuri groaznice suspendat
la vîzduțuri.

Dor știe că numai dincolo
de pămînt la porțile ferecate
ale cerului în chinuri aeriene,
numai acolo poți rămîne
treaz, de veghe în noaptea
asta lungă din grădina Ghe-
tamanu..

Vad în „Lacrimi și Sfinți”
un poem al suferinții care
a epuizat toate dreptele ace-
steia.

S'a ajuns aci la maximul
posibil, la acel amurg cernit
cu umbrele tuturor nopților,
un amurg al suferinții din-
colo de care numai Dumne-
zeu ne poate salva din noap-
tea absurdului.

Alice Botez

Legea pentru organizarea armatei a fost modificată

Concentrarea rezerviștilor și milițienilor

Pe cale de decret lege, s-au adus următoarele modificări art. 63 și 64 din legea relativă la organizarea armatei:

Art. 63. — Ministrul Apărării Naționale poate desemna tema și armata în scopul arătat în art. 32 din prezenta lege și oametul din rezerva și miliție. Căminarea oametilor din rezerva se face pe baza unui Jurnal al Consiliului de Miniștri, iar a celor din miliție prin Înalt Decret.

Oamenii din rezerva pot fi chemați să facă 3 concentrări de instrucție a 30 zile în tot timpul cât aparțin acestui element.

Oamenii din miliție pot de asemenea fi chemați să facă o singură concentrare de instrucție de 30 zile pe timpul anului lor în acest element.

Art. 64. — Dacă nevoile de instrucție (ter. concentrările prevăzute în art. 63), pot fi îndeplinite sau depășite în raport cu aceste nevoi.

() Concentrările pentru întărirea fizică și tehnică a efectivilor se pot face ori când nevoia va cere, pe o durată fixă sau determinată.

Tribunalul Județului Constanța S. I-a Extras din
PUBLICAȚIE DE VANZARE
Nr. 6326 din 30 Martie 1939

Banca Urbană S. A. Smeurula Constanța, cu sediul în Municipiul Constanța Str. D. A. Sturza nr. 18, prin reprezentanții săi legali pe baza actului de îmbrumul în cont curent garantat cu ipotecă, înscris la Tribunalul Constanța S. I-a la nr. 23.936 învestit cu formula executivă la nr. 328.938, a cerut Tribunalului Constanța S. I. scoaterea în vânzare prin licitație publică a imobilului proprietatea debitorului Aurel Japoseu, cu domiciliul real și ales în Municipiul Constanța str. G. ral Manu nr. 3 compus: Un teren situat în Municipiul Constanța str. G. ral Manu 3, în suprafață de 153 m. p. pe acest teren și numai pe o suprafață de 117 m. p. se află o clădire în parter cu terasă deasupra pe toată întinderea având o prăvălie cu pivniță la stradă și trei camere, acțion și buclărie, în care, iar la terasă o altă cameră. Imobilul se învecinește la față cu strada G. ral Manu, ca moș. Fickelstein, ca prop. Iani Pascalopol și ca moș. Catalinri.

Vânzarea și adjudecarea acestui imobil va avea loc în prezența acestui Tribunal la ziua de 1 (una) luna 1939, începând de la ora 9 dimineața înainte, iar licitația și strigările vor începe de la ora de lei 550000, redusă cu 25 la sută adică de la suma de lei 412500.

Sunt somați toți acei cari ar pretinde vre'un drept de orice fel asupra acestui imobil ca mai înainte de ziua vânzării să rate acest Tribunal protecțiile lor sub pedeapsă de a nu li se mai ține în seamă. Dosarul vânzării poartă Nr. 6634.938 S. I.

Prim Președinte judecătoresc
Șef Procurator, Paulopol

Colegiul Ziaristilor din
Ținutul Mării

Constituit conf. legii breslelor din 12 Oct. 1938

Convocare

În conformitate cu art. 19, 20, 21 și 22, din statut, convocăm pentru ziua de 20 Mai ora 16,30 s. m. în sediul nostru din Constanța str. D. A. Sturza No. 43 (Palatul Camerei de comerț) adunarea generală anuală a Colegiului ziaristilor din Ținutul Mării, în conf. cu art. 20 din legea breslelor și art. 21 din statut, ordinea de zi a acestei adunări este următoarea:

- 1) Darea de seamă a comitetului.
- 2) Ratificarea înscrisurilor de noui membri.

3) Votarea bugetului pe exerc. 1939-40.

4) Constituirea secției colegiului la Sibiu.

5) Alegerea comitetului de conducere și a comisiei de censozi.

6) Comziocări.

Dacă nu se întrucește numărul de membri cont., legii, adunarea se va ține în ziua următoare, la aceeași oră cu oicare număr de membri prezenți.

Propădite Ion Nelu

Secretar N. I. Batuceșcu

Informațiuni

Am anunțat, într'unul din numărerele trecute ale ziarului nostru, că M. S. Regele a binevoit să sprobe ca marala premia pentru literatura „Regele Carol al II-lea” în valoarea de 100 000 lei să fie acordat, anul acesta, poetului V. Voiculescu, pentru opera sa poetică.

S'a vorbit a se menționa, însă, în deferitele publicațiuni, că, încă de anul trecut, poetul V. Voiculescu a fost distins cu premiul de poezie „Ioan N. Roman”, pentru admirabilul său triptic dobrogean: „Dobrogea 'n amlază de vară”, „In cântărilor turcesc din Mangalia” și „Iaraș Scitică”. — poezii reproduse, la vreme, în ziarul nostru.

În ziua de 4 Mai s.c. Execuțiunea Sa, Domnul N. Olescu Rezident Regal a continuat inspecțiile în județul Dobrogea, vizitând mai întâi Liceul din Sibiu — în construcție — luând măsuri pentru organizarea lucrărilor, precum și auricizării locale.

A mai vizitat și armătoreala comună: Ceraomur, Cainoșeni Mică și Babăner, interesându-se de starea agricolă, a școlilor și a tuturor lucrărilor din punct de vedere administrativ.

A constat astfel că toate moștile agricole pe egazarele celor plecați în concentrare au fost efectuate de populația rămasă acasă.

Începând de la 15 Mai, trenurile rapide 93 și 94 cari în trecut au circulat numai între București și Cerman-Sylva, vor fi preluate până la Mangalia.

S'a pus sub tipar, în ediție de lux:

Quatrene Dobrogeane
de CONST. N. SARRY

O întâmplare neprevăzută
va face să nu pari
cipari la tragerea
Clasei a II-a a
Loteriei a 19-a.

Aceasta nu vă împiedică

să luați parte
la
ULTIMELE
DOUĂ CLASE
în care se vor împărți
numeroase câștiguri în
valoarea de
309.600.000 lei.

Pentru câștigarea clasei a III-a de la 15 Mai, treceți pe la Colectura Dv. preferată și cereți informațiuni asupra modului

CUM PUTEȚI PARTICIPA LA TRAGERILE

LOTERIEI DE STAT

Pașii pe zonă (continuare din pag. 2-a)

Un oftat, o convorbire confidențială cu Cioran și acesta apare cu un uriaș vermouth.

— Fraților în dragoste orice s'ar spune *on revient toujours* și Cioran geneșic tot „trap” după alt vermouth.

Orchestra atacă din nou „Glasul roșilor de tun”.

Sunt militar, sunt militar sunt militar,

Sunt mili-taaaar,
Numai gândul mie hoșnar.

Cu ultimele acorduri, toți s'au risipit.

Din toate direcțiile însă răsbate refrenul obsedant, repetat în înțim de cei tineri.

Tache a pornit și el pe ulița mare spre casă. Calcă drept, face și privește înainte absent.

În urma lui, Cioran îi duce chipul, diagonala și pistolul, serios, comic de serios, ca Sancho Panza, scutierul lui Don Quichote.

Roman Secăreanu

VINURILE PEPINIEREI STATULUI MURFATLAR s'au pus în vânzare direct DE INSTITUȚIE PE STR. CAROL No. 141 DIN CONSTANȚA.

Ținutul Mării Serviciul Personalului înștiințare

Se aduce la cunoștință generală că, în ziua de 1 lunie 1939, ora 9 s. m. se va ține în palatul Rezidențial al Ținutului Mării, examinații de capacitate prevăzute de art. 37 din legea pentru statutul funcționarilor publici, pentru candidații doritori a ocupa funcțiuni publice la Ținut, prefecturi, municipii, comune urbane, reședințe și negreșințe și comune rurale, precum și pentru funcționarii din copriasa acestui Ținut care nu au depus acest examen.

Materiale din care vor fi examinați candidații sunt:

Pentru funcții la Ținut, prefecturi, municipii și orașe de reședințe:

- 1) Cunoșterea perfectă a limbii române, atât vorbit cât și scris, ortografie și punctuație;
- 2) Geografia României, istoria Românilor;

- 3) Noțiuni de drept constituțional, administrativ și civil, după programul cursului superior de licență;

- 4) Legea și regulamentul statutului funcționarilor publici;
- 5) Legea administrativă;
- 6) Legea și reglementările de stare civilă;
- 7) Noțiuni de contabilitate publică;

Pentru funcțiuni în orașe negreșințe și comune rurale:

- 1) Cunoșterea perfectă a limbii române atât vorbit cât și scris, ortografie și punctuație;
- 2) Cunoștințe generale asupra istoriei Românilor;

- 3) Cunoștințe generale asupra geografiei României, din punct de vedere al împărțirii administrative;

- 4) Cunoștințe elementare de contabilitate;

- 5) Noțiuni de aritmetică.

Înscrisurile la acest examen se primesc zilnic în orele de serviciu, în Serviciul Personalului acestui Ținut.

Cererile de înscriere se primesc până la 25 Mai inclusiv și trebuie însoțite de actele: de studii, naștere, călătorie și secundare.

Orice înscriere depusă ulterior datei de mai sus, nu va fi luată în considerare.

p. Rezident Regal,
N. Rădolescu-Dobrogea

Șeful Serviciului:
C. Scriban

Mica publicitate

Institutul Național al Cooperației închiriaza imobilul din Eforie „Caminul Cooperatiei” total sau parțial, compus din camere mobilate, prăvălii și sa a de restaurant.

Informații la Intendentul căminului din Eforie, sau proprietar în București str. Brezoianu 31, 4-

BRODEZA
Doamnă serioasă
Str. Ștefan cel Mare